

การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินสำหรับผู้เกษียณอายุ
กรณีศึกษา: การรับเงินบำนาญจากกองทุนการออมแห่งชาติ

FINANCIAL RETURN ANALYSIS FOR RETIREES: A CASE STUDY
OF RECEIVING A PENSION FROM THE NATIONAL SAVINGS FUND

สุพัตนา เตโชชลาลัย¹, ประมินทร์ โฆษิตกุลพร^{1*} และ พรสวรรค์ ผดุง²

Suphattana Tachochalalai¹, Paramin Khositkulporn^{1*} and Pornsawas Phadung²

Received 31 October 2023

Revised 13 March 2024

Accepted 10 April 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินสำหรับผู้เกษียณอายุ กรณีศึกษา: การรับเงินบำนาญจากกองทุนการออมแห่งชาติ โดยเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนกับอัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ อัตราผลตอบแทนของกองทุนการออมแห่งชาติ และอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล โดยเก็บข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งเครื่องมือในการวิเคราะห์ ได้แก่ ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV) และอัตราผลตอบแทนชั้อยู่ (Internal Rate of Returns: IRR)

ผลการวิจัยพบว่า หากผู้ออมเริ่มออมตั้งแต่อายุ 15-60 ปี จะมีระยะเวลาคืนทุนเมื่อผู้ออมมีอายุ 79.14 ปี ถ้าผู้ออมเริ่มออมตั้งแต่อายุ 30-60 ปี จะมีระยะเวลาคืนทุนเมื่อผู้ออมมีอายุ 75.62 ปี นอกจากนี้ หากผู้ออมเริ่มออมตั้งแต่อายุ 45-60 ปี จะมีระยะเวลาคืนทุนเมื่อผู้ออมมีอายุ 77.55 ปี อย่างไรก็ตาม หากผู้ออมเริ่มออมตั้งแต่อายุ 50-60 ปี จะมีระยะเวลาคืนทุนเมื่อผู้ออมมีอายุ 93.91 ปี สำหรับผลการวิจัยมูลค่าปัจจุบันสุทธิ และอัตราผลตอบแทนชั้อยู่ พบว่า ผู้ออมที่เริ่มออมเงินตั้งแต่อายุน้อยจะได้รับผลตอบแทนสูงกว่าผู้ออมที่เริ่มออมเมื่อมีอายุมากแล้ว

คำสำคัญ: ผลตอบแทนทางการเงิน การออม ผู้เกษียณอายุ กองทุนการออมแห่งชาติ

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการเงินและนวัตกรรมทางการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
Lecturer at the Department of Finance and Financial Innovations, Faculty of Business Administration,
Rajamangala University of Technology Krungthep.

Email: Suphattana.t@mail.rmutk.ac.th, *Corresponding Author, Email: Paramin.k@mail.rmutk.ac.th

² อาจารย์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Lecturer, Faculty of Textile Industry, Rajamangala University of Technology Krungthep.

Email: Pornsawas.p@mail.rmutk.ac.th

Abstract

This study aims to analyze the financial returns for retirees, with a case study of receiving a pension from the National Savings Fund. It compares the rate of return on investments against inflation rates, fixed deposit interest rates, the National Savings Fund's return rates, and government bond interest rates, utilizing secondary data for analysis. The analytical tools include the Payback Period, Net Present Value: NPV, and Internal Rate of Return: IRR.

The study found that individuals who start saving from ages 15 to 60 will achieve a Payback Period by the age of 79.14. For those who begin to save from ages 30 to 60, the Payback Period is reached at age 75.62. Furthermore, if saving starts from ages 45 to 60, the Payback Period is reached at age 77.55. However, for the same starting age range of 50 to 60, a different scenario suggests a Payback Period at age 93.91. In terms of Net Present Value and Internal Rate of Return, the study indicated that individuals who start saving at a younger age will receive higher returns than those who begin saving later in life.

Keyword: Financial Returns, Savings, Retirees, National Savings Fund

บทนำ

การสูงวัยของประชากรทั่วโลกกำลังเป็นการเปลี่ยนแปลงและกำหนดอนาคตของประเทศต่าง ๆ จากการสำรวจประชากรโลกของธนาคารโลก World Bank (2023) พบว่า ผู้ที่มีอายุเกิน 65 ปีขึ้นไปมีมากกว่าเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี และประชากรมากกว่า 2 ใน 3 อาศัยอยู่ในภูมิภาคกำลังพัฒนา โดยภายในปี 2593 ประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไปจะมีจำนวน 1,250,000,000 ล้านคน World Health Organization (2023) กล่าวว่า ประเทศที่ถูกจัดให้อยู่ในสังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) จะต้องมีการประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมดในประเทศของตน ซึ่งประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเร็วที่สุดในโลกประเทศหนึ่ง จากรายงานของกรมกิจการผู้สูงอายุ (2566) พบว่า ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุตั้งแต่ปี 2548 โดยมีประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 7,310,000 คน จากประชากรทั้งหมด 64,763,000 คน คิดเป็นร้อยละ 11.29 และก้าวเข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) นับตั้งแต่ปี 2564 เป็นต้นมา (กองทุนการออมแห่งชาติ, 2566) ในปี 2565 ประเทศไทยยังคงมีผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปสูงถึง 12,519,926 คน (กรมกิจการผู้สูงอายุ, 2566) หรือคิดเป็นสัดส่วน 1 ใน 6 ของประชากรในประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2565) โดยมีอายุเฉลี่ยประมาณ 80 ปี (UNDP, 2022) ประชากรเหล่านี้มีทั้งแรงงานในระบบและนอกระบบ

ประชากรของประเทศทั้งที่เป็นแรงงานในระบบและนอกระบบไม่ได้มีการวางแผนเตรียมความพร้อมการออมที่เพียงพอและเหมาะสมมาตั้งแต่ช่วงที่ยังอยู่ในวัยทำงาน และรูปแบบการออมเพื่อวัยเกษียณของประเทศเองยังมีความเหลื่อมล้ำและแยกกันอยู่ สำหรับแนวคิดทฤษฎีระบบเงินออมของธนาคารโลก เป็นรูปแบบการออมเพื่อวัยเกษียณจะประกอบไปด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ เสาหลักที่ 1 รัฐบาลจัดให้ (บำเหน็จบำนาญข้าราชการ) ระบบบำเหน็จบำนาญข้าราชการไทย จากเดิมเมื่อเกษียณจะได้รับเงินบำเหน็จหรือบำนาญเพียงอย่างเดียว ระบบใหม่จะมีเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งเป็นส่วนผสมระหว่างเงินออมของสมาชิก เงินสมทบและเงินชดเชยบำนาญที่ลดลงจากรัฐ และผลประโยชน์จากการลงทุนที่กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการหาได้ ข้าราชการไม่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพราะได้รับเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการอยู่แล้ว เสาหลักที่ 2 ภาคบังคับ (กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนประกันสังคม) ประกันสังคมสิทธิขั้นพื้นฐานของลูกจ้างทุกคน ซึ่งลูกจ้างต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมอย่างต่อเนื่องทุกเดือน โดยเงินส่วนหนึ่งจะเป็นเงินออมหลังเกษียณหรือบำเหน็จบำนาญชราภาพ สิทธิประโยชน์หลังเกษียณที่ผู้ทำงานประจำหรือมนุษย์เงินเดือนจะได้รับจากเงินชดเชยตามกฎหมายแรงงาน เงินชราภาพจากประกันสังคม เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเสาหลักที่ 3 ภาคสมัครใจ (กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ) โดยกลุ่มข้าราชการ พนักงานบริษัทเอกชน และ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ที่สามารถเข้าถึงระบบดังกล่าว เมื่อทำงานจนเกษียณแล้วพนักงานของรัฐวิสาหกิจและพนักงานของบริษัทเอกชนจะได้รับเงินก้อนจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ไม่มีบำเหน็จหรือบำนาญเมื่อเกษียณอายุสวัสดิการต่าง ๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล การศึกษาบุตร จะถือว่าหมดสิทธิ์

อย่างไรก็ตาม ประชากรวัยแรงงานในระบบมีจำนวนน้อยกว่านอกระบบ ซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2566) พบว่า ในปี 2555 แรงงานในระบบมีจำนวน 14,778,844 คน แรงงานนอกระบบมีสูงถึง 24,799,500 คน ต่อมาในปี 2565 แรงงานในระบบเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 19,379,014 คน ในขณะที่แรงงานนอกระบบยังคงมีจำนวนมากกว่าแรงงานในระบบจำนวน 20,186,976 คน จะเห็นได้ว่าในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา จำนวนแรงงานนอกระบบมากกว่าจำนวนแรงงานในระบบมาโดยตลอด ซึ่งแรงงานในระบบประกอบด้วยประชากรที่เป็นข้าราชการได้รับผลประโยชน์เมื่อเกษียณอายุจากเงินบำเหน็จหรือบำนาญ รวมทั้งเงินกองทุนการออมเพื่อการเกษียณอายุภาคบังคับของข้าราชการ (กบข.) โดยปี 2559 มีจำนวนสมาชิกกองทุนการออมเพื่อการเกษียณอายุภาคบังคับของข้าราชการ 997,277 คน ในปี 2565 เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 1,192,093 คน (กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ, 2566) อีกส่วนหนึ่งเป็นพนักงานบริษัทเอกชนจะได้รับผลประโยชน์หลังเกษียณอายุงานจากสำนักงานประกันสังคม ซึ่งในปี 2555 มีผู้ประกันตนเท่ากับ 9,425,478 คน และเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 11,638,041 คน ในปี 2565 (สำนักงานประกันสังคม, 2566) จะเห็นได้ว่า มีเพียงแรงงานในระบบเท่านั้นที่ได้รับผลประโยชน์ต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นหลักประกันให้กับชีวิตหลังเกษียณ ส่วนแรงงานนอกระบบไม่มีหลักประกันสุขภาพและผลประโยชน์ตอบแทนหลังเกษียณอายุ กลุ่มแรงงานนอกระบบเหล่านี้เมื่อเกษียณอายุงานหรืออายุมากขึ้นจนไม่สามารถหารายได้แล้ว หากไม่มีเงินเก็บออมไว้ใช้หลังเกษียณยามชราภาพจะเป็นกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต และสุขภาพหากเกิดโรคภัยไข้เจ็บ

ซึ่งจะเป็นปัญหาสังคมที่ควรได้รับการแก้ไข ในขณะเดียวกัน บริษัท Mercer ได้จัดอันดับระบบบำนาญทั่วโลก Mercer CFA Institute Global Pension Index (2023) พบว่า ประเทศไทยมีระบบบำนาญในระดับคะแนนเกรด D ซึ่งเป็นระดับต่ำที่สุด การออมจึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยประชากรของประเทศให้มีความมั่นคงทางด้านรายได้หลังเกษียณอายุเข้าสู่วัยชราและไม่สามารถทำงานรายได้ แต่ยังสามารถมีเงินรายได้เพียงพอใช้จ่ายใช้สอยยามบั้นปลายของชีวิต ดังนั้น รัฐบาลจึงได้ประกาศพระราชบัญญัติกองทุนการออมแห่งชาติให้มีผลบังคับใช้ในปี พ.ศ. 2554 ซึ่งเป็นการจัดการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุที่ขาดแคลนรายได้เพื่อใช้จ่ายหลังเกษียณ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในปี 2573 แต่ในทางปฏิบัติกลับพบว่าไม่สามารถดำเนินการได้ตามกฎหมาย มีการถูกละเลยและชะลอการดำเนินงานไว้ ทำให้กลุ่มแรงงานนอกระบบ เช่น กลุ่มพ่อค้าแม่ค้า กลุ่มมอเตอร์ไซด์ตุ๊กตุ๊ก แท็กซี่รับจ้าง กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพอิสระแบบฟรีแลนซ์ และกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ซึ่งอยู่ในเงื่อนไขของผู้มีสิทธิเป็นสมาชิกกองทุนไม่สามารถใช้สิทธิของตนตามกฎหมายจนเวลาล่วงเลยมาถึงปี พ.ศ. 2557 รัฐบาลได้ผลักดันให้เกิดการปฏิบัติตามกฎหมายกองทุนการออมแห่งชาติ ซึ่งสามารถเปิดรับสมัครสมาชิกได้ในวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2558 (มันนี่ฮับ, 2566) จากข้อมูลข้างต้น กล่าวได้ว่าเป็นครั้งแรกที่ระบบบำนาญของประเทศไทย มีการอบการดำเนินงานครบถ้วนครอบคลุมและรองรับประชาชนทุกภาคส่วน ซึ่งกองทุนนี้จะดูแลคนไทยในวัยเกษียณที่ประกอบอาชีพอิสระ หรืออยู่นอกระบบบำเหน็จบำนาญของรัฐ หรือกองทุนเอกชนที่มีนายจ้างจ่ายสมทบแล้วไม่น้อยกว่า 30 ล้านคน นอกจากนั้นยังสามารถลดความเหลื่อมล้ำของสังคมในมิติด้านการออมเพื่อการเกษียณได้ ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างหลักประกันทางการเงินที่มั่นคงในอนาคต การเตรียมความพร้อมด้านการออมก่อนเกษียณอายุจึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้ผู้เกษียณอายุมีความพร้อมในการดำรงชีวิตในบั้นปลายชีวิตได้อย่างมีความสุขและมั่นใจได้ว่าประชาชนของประเทศจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีหลังวัยเกษียณด้วยเหตุนี้คณะผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินของผู้เกษียณอายุกรณีศึกษา: ผลตอบแทนของกองทุนการออมแห่งชาติได้รับการสนใจและเหมาะสมที่จะเป็นทางเลือกในการออมหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

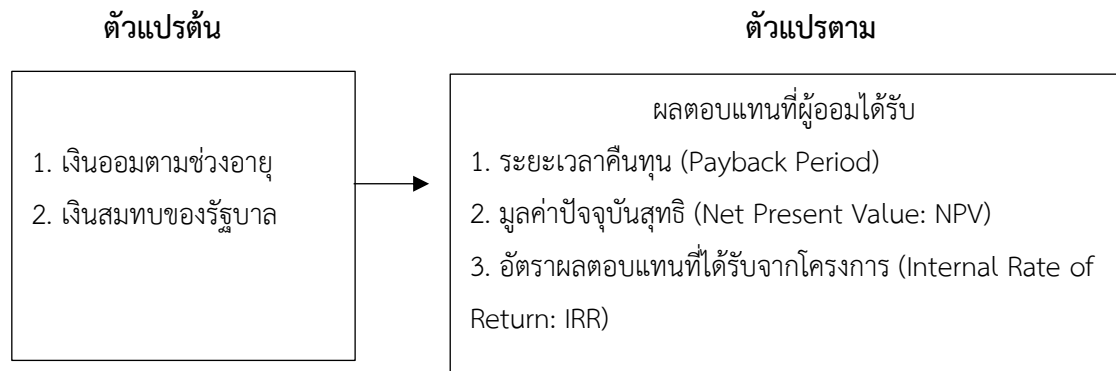
เพื่อวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินของผู้เกษียณอายุ กรณีศึกษา: การรับเงินบำนาญจากกองทุนการออมแห่งชาติ

สมมติฐานการวิจัย

ผลประโยชน์จากเงินออมและเงินสมทบในกองทุนการออมแห่งชาติ ซึ่งจะจ่ายในรูปของเงินบำนาญหลังเกษียณอายุจนเสียชีวิตให้ผลตอบแทนอย่างไร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

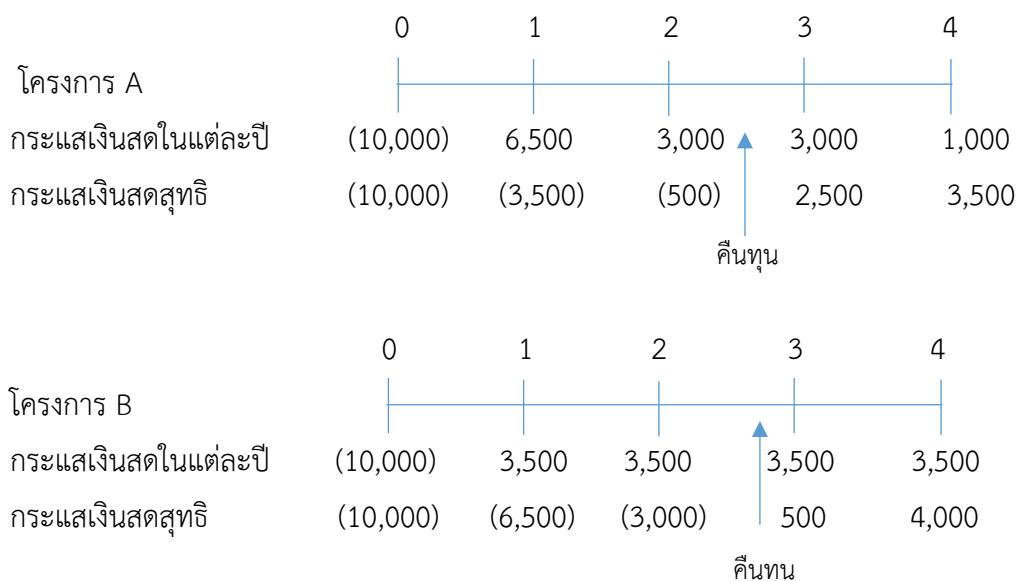
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

การตัดสินใจนำเงินไปลงทุนในโครงการต่าง ๆ นั้น มีขั้นตอนในการวิเคราะห์ โดยนำเทคนิควิธีการและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจในการลงทุน ดังนี้

1. ทฤษฎีในการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือในการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1.1 ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) หมายถึง ระยะเวลา (จำนวนปี) ทั้งหมดที่คาดว่าจะต้องใช้ เพื่อให้ได้กระแสเงินสดรบรวมจากการลงทุนเท่ากับเงินลงทุนที่จ่ายพอดี โดยมีข้อสมมติว่ากระแสเงินสดรับจากการลงทุนเกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอตลอดปี ทำให้งวดระยะเวลาคืนทุนที่ได้ อาจออกมาเป็นเศษของปีได้ เช่น 2 ปี 5 เดือน เป็นต้น ถ้าหากกระแสเงินสดรับเกิดขึ้นไม่สม่ำเสมอ เช่น มีการรับเข้ามาในตอนปลายปีเท่านั้น งวดระยะเวลาคืนทุนจะต้องมีค่าเป็นจำนวนเต็มปี แม้จะคำนวณแล้วมีเศษของปีก็ตาม เมื่อพิจารณาเส้นเวลา แสดงภาพของกระแสเงินสดที่เกิดจากโครงการลงทุน จะพบว่างวดระยะเวลาคืนทุนเกิดขึ้น เมื่อกระแสเงินสดสุทธิเท่ากับศูนย์ (นั่นก็คือ เงินสดรบรวม = เงินจ่ายลงทุนพอดี) (พรรณภา ธูนิมิตรกุล, 2563)

การคำนวณวงระยะเวลาคืนทุน ทำได้โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$\text{วงระยะเวลาคืนทุน} = \text{จำนวนปีก่อนที่จะได้คืนทุนครบ} + \frac{\text{ส่วนที่ยังได้คืนไม่ครบ ณ วันต้นปีถัดไป}}{\text{กระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับในปีนั้น}}$$

โครงการ A

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน} = 2 + 500/3,000 = 2 + 0.17 = 2.17 \text{ ปี}$$

โครงการ B

$$\text{ระยะเวลาคืนทุน} = 2 + 3,000/3,500 = 2 + 0.86 = 2.86 \text{ ปี}$$

หลักเกณฑ์การตัดสินใจ

โครงการใดที่มีวงระยะเวลาคืนทุนเร็วหรือสั้นกว่า โครงการนั้นย่อมดีกว่า โดยมีวงระยะเวลาคืนทุนเป้าหมาย (Target Payback Period) เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ สำหรับโครงการลงทุนบางประเภท เช่น โครงการลงทุนผลิตสินค้าที่เป็นสินค้าแฟชั่น โครงการลงทุนซื้อเครื่องถ่ายสต็อกเกอร์สำหรับวัยรุ่น โครงการสร้างร้านอาหารมีห้องคาราโอเกะ เป็นต้น โครงการลงทุนเหล่านี้มีลักษณะวงจรชีวิตธุรกิจไม่ยาวนาน อาจจะเป็นเพราะมีเทคโนโลยีใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา หรือเพราะพฤติกรรมของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้ธุรกิจจำเป็นต้องกำหนดระยะเวลาคืนทุนที่สั้นให้คืนทุนเร็ว ในขณะที่โครงการลงทุนที่ผลิตสินค้าที่จำเป็น เช่น โรงงานผลิตปูนซีเมนต์ มีวงจรชีวิตของสินค้าค่อนข้างยาว เนื่องจากไม่มีสินค้าใดมาทดแทนได้ง่าย จะมีระยะเวลาคืนทุนเป้าหมายที่ยาวเหมาะสมกับธรรมชาติของสินค้านั้น

1.2 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV) เป็นเทคนิคที่ใช้ในการประเมินโครงการลงทุนโดยใช้แนวคิดของ Discounted Cash Flows โดยมูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่าเท่ากับผลต่างของมูลค่าปัจจุบันรวมของกระแสเงินสดที่รับจากการลงทุน (Present Value of Cash Inflows: PVCI) และมูลค่าปัจจุบันรวมของกระแสเงินสดที่จ่ายลงทุน (Present Value of Cash Outflows: PVCO) เมื่อใช้อัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุน (K) เป็นอัตราคิดลดค่าของเงิน (Discount Rate) (พรรณภา ชูนิมิตรกุล, 2563)

ให้ CF_t เป็นกระแสเงินสดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปีที่ t

K เป็นอัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากการลงทุนกำหนดโดยต้นทุนของเงินทุนที่นำมาลงทุน (Cost of Capital)

n เป็นอายุของโครงการลงทุน

NPV เป็นมูลค่าปัจจุบันสุทธิจากโครงการลงทุน

เริ่มด้วยการจ่ายลงทุนในปัจจุบัน (เวลา 0) และมีกระแสเงินสดรับที่คาดว่าจะเข้ามาตลอดอายุโครงการตั้งแต่ปีที่ 1 ถึง n

กำหนดให้ $CF_0 = I_0$ เป็นเงินจ่ายลงทุนในเวลาเริ่มต้น (ปีที่ศูนย์)
 $CF_1 \dots CF_n$ เป็นเงินสดรับจากการลงทุนในแต่ละปี
 NPV = มูลค่าปัจจุบันรวมของเงินสดรับ - มูลค่าปัจจุบันรวม
 ของเงินสดจ่ายลงทุน

$$= PVCI - PVCO$$

$$= \frac{CF_1}{(1+k)^1} + \frac{CF_2}{(1+k)^2} + \dots + \frac{CF_n}{(1+k)^n} - CF_0$$

$$= \sum_{t=1}^n \frac{CF_t}{(1+k)^t} - CF_0$$

หลักเกณฑ์การตัดสินใจ

เกณฑ์ในการประเมินโครงการ โดยใช้วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิสามารถสรุปได้ดังนี้

1. หากโครงการลงทุนใดที่มีมูลค่าปัจจุบันสุทธินั้นมากกว่าศูนย์ ($NPV > 0$) ผู้วิเคราะห์สามารถยอมรับโครงการลงทุนนั้นได้
2. หากโครงการลงทุนใดที่มีมูลค่าปัจจุบันสุทธินั้นน้อยกว่าศูนย์ ($NPV < 0$) ผู้วิเคราะห์สามารถปฏิเสธโครงการลงทุนนั้นได้
3. หากโครงการลงทุนใดที่มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับศูนย์ ($NPV = 0$) ผู้วิเคราะห์อาจยอมรับหรือปฏิเสธโครงการลงทุนนั้นก็ได้ เนื่องจากมูลค่าของบริษัทจะไม่มีค่าแตกต่าง ไม่ว่าจะยอมรับหรือปฏิเสธโครงการนั้น ซึ่งถ้าเกิดกรณีเช่นนี้ คงต้องขึ้นอยู่กับผู้ลงทุนหรือผู้ที่ตัดสินใจว่าจะลงทุนหรือไม่ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564)

1.3 อัตราผลตอบแทนขี้อวด (Internal Rate of Return: IRR) คือ อัตราผลตอบแทนที่ทำให้เงินลงทุนที่จ่ายไป (กระแสเงินสดไหลออก) มีค่าเท่ากับเงินที่ได้รับกลับคืน (กระแสเงินสดรับ) เมื่อพิจารณาด้วยมูลค่าของเงินตามเวลา (Time Value of Money) ซึ่งอัตราผลตอบแทนภายในจัดว่าเป็นอัตราคิดลด (Discount Rate) ที่ใช้คำนวณมูลค่าของเงินตามเวลา เช่นเดียวกับอัตราดอกเบี้ย (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2564) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า อัตราผลตอบแทนที่ทำให้ค่า NPV ของโครงการลงทุนนั้นมีค่าเท่ากับศูนย์ (พรณูภา ธูนิมิตรกุล, 2563)

หลักเกณฑ์การตัดสินใจ

1. หากอัตราผลตอบแทนขี้อวดมากกว่าอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ต้องการหรือค่าของทุน ผู้วิเคราะห์สามารถยอมรับโครงการลงทุนนั้นได้

2. หากอัตราผลตอบแทนซื้อลดน้อยกว่าอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ต้องการหรือค่าของทุน ผู้วิเคราะห์สามารถปฏิเสธโครงการลงทุนนั้นได้

3. หากทุกโครงการอัตราผลตอบแทนซื้อลดมากกว่าอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่ต้องการหรือค่าของทุน ผู้วิเคราะห์ควรเลือกโครงการที่มีค่า IRR สูงที่สุด (กาญจน์เกล้า แสงเพชร, 2565)

จะเห็นได้ว่าเครื่องมือที่ช่วยประกอบการตัดสินใจในการลงทุนทั้ง 3 เครื่องมือที่นำมาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 1. ระยะเวลาคืนทุน 2. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ 3. อัตราผลตอบแทนซื้อลด มีหลักเกณฑ์เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจสำหรับผู้วิเคราะห์ที่แตกต่างหลากหลาย ซึ่งระยะเวลาคืนทุนจะแสดงผลเป็นจำนวนปี ในขณะที่มูลค่าปัจจุบันสุทธิจะแสดงผลในรูปแบบของตัวเงิน อย่างไรก็ตาม อัตราผลตอบแทนซื้อลดจะให้ข้อมูลอัตราผลตอบแทนที่ได้จากโครงการเป็นเปอร์เซ็นต์ ซึ่งง่ายต่อการเปรียบเทียบกับอัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากทางเลือกอื่น ๆ ดังนั้น เพื่อก่อให้เกิดความครอบคลุมในการวิจัยจึงได้นำทั้ง 3 เครื่องมือนี้นี้มาวิเคราะห์ร่วมกัน จะทำให้เห็นผลการวิจัยที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประเทศไทยมีทั้งแรงงานในระบบและนอกระบบ ซึ่งแรงงานเหล่านี้ไม่ได้มีการวางแผนเตรียมความพร้อมการออมที่เพียงพอและเหมาะสมมาตั้งแต่ช่วงที่ยังอยู่ในวัยทำงาน โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบไม่มีสวัสดิการรองรับ เพื่อเป็นหลักประกันในการดำรงชีวิตหลังเกษียณอายุอย่างเพียงพอ การออมจึงเป็นแนวทางสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้ภายหลังเกษียณอายุเข้าสู่วัยชราและไม่สามารถทำงานได้ กองทุนการออมแห่งชาติจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุที่ขาดแคลนรายได้เพื่อใช้จ่ายหลังเกษียณ การวิจัยในครั้งนี้จึงได้ศึกษาและทบทวนวรรณกรรมการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินของผู้เกษียณอายุ กรณีศึกษา: ผลตอบแทนเงินบำนาญจากกองทุนการออมแห่งชาติ ดังนี้

อมรรัตน์ อภินันท์มกุล (2554) ได้ศึกษาถึงความท้าทายและยั่งยืนของกองทุนการออมแห่งชาติ ด้วยจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นทุกปี การสร้างหลักประกันทางรายได้เพื่อการเกษียณอายุจึงเป็นเรื่องที่สมควรได้รับการพิจารณาและส่งเสริมอย่างจริงจัง โดยการให้เงินอุดหนุนเพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้ขั้นพื้นฐานแก่ผู้สูงอายุด้วยการจ่ายเบี้ยยังชีพคนชรา นั้น ในอนาคตคงต้องเปลี่ยนมาใช้ระบบการทดสอบรายได้แทน โดยจ่ายเงินอุดหนุนเฉพาะผู้สูงอายุที่ยากจน และขาดแคลนรายได้อย่างแท้จริง ด้วยเหตุผลนี้ การส่งเสริมการออมโดยการกำหนดอัตราเงินสะสมและเงินสมทบ ดังเช่น กองทุนการออมแห่งชาติ จึงเป็นมาตรการที่ควรได้รับการส่งเสริมอย่างจริงจังเพื่อให้พลเมืองทุกคน โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบซึ่งยังไม่มีหลักประกันรายได้เพื่อการชราภาพ การศึกษาพบว่า อัตราการสมทบและเงินสมทบของรัฐในกองทุนการออมแห่งชาติมีจำนวนน้อยเกินไปที่จะสร้างหลักประกันรายได้แก่ แรงงานจึงไม่น่าพอใจให้แรงงานเข้าร่วมกองทุน การศึกษานี้เสนอว่า รัฐบาลควรเปลี่ยนอัตราการสมทบเป็น 1:1 ทุกช่วงอายุ และเพิ่มเงินสมทบสูงสุดคนละไม่เกิน 2,400 บาทต่อปี เพื่อสร้างวินัยในการออมแก่แรงงาน และเป็นแรงจูงใจให้แรงงานเข้าร่วมกองทุนตั้งแต่อายุน้อย และเพิ่มเงินออมเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อให้มีรายได้ที่เพียงพอแก่การครองชีพหลังเกษียณอายุในที่สุด

อนพัทธ์ หนองคู และ พรพรรณ นันทแพศย์ (2559) ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์รูปแบบการออมสำหรับวัยสูงอายุในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยผลการศึกษารูปแบบการออมในปัจจุบันของประเทศไทยตามกรอบแนวคิดของธนาคารโลก พบว่า ประเทศไทยมีรูปแบบการออมครบทั้ง 5 เสาหลัก ซึ่งจำแนกตามรูปแบบการออมแบบให้เปล่า แบบบังคับ และแบบสมัครใจ และเมื่อวิเคราะห์ผลกระทบต่อผู้ออมทั้งความเพียงพอของเงินได้ ภาระการคลัง ความยั่งยืนของระบบการออม พบว่าผลตอบแทนของการออมแต่ละแบบที่จัดสรรให้ผู้เกษียณอายุ ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพหลังเกษียณ ยกเว้น ข้าราชการที่อยู่ในระบบบำนาญแบบเดิม และ กบข. ซึ่งมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพหลังเกษียณ ดังนั้นจึงทำให้ผู้เกษียณมีความเสี่ยงที่จะอยู่ในภาวะยากจน หากไม่มีการออมเพิ่มเติมในระหว่างวัยทำงาน รวมถึงบางกองทุนพบว่ามีโอกาสที่จะมีเงินไม่เพียงพอที่จะจ่ายผู้เกษียณอีกด้วย รวมถึงผลต่อภาระทางการคลังของรัฐที่เพิ่มขึ้น จากการจัดสรรงบประมาณช่วยเหลือผู้สูงอายุสำหรับบางรูปแบบการออม ผลการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการการออมของต่างประเทศพบว่า ประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศมาเลเซีย จะประสบปัญหาเดียวกันกับประเทศไทย คือ การที่มีประชากรอยู่นอกระบบทำให้สามารถสร้างความคุ้มครองคนกลุ่มเล็กเท่านั้น และรูปแบบบริหารจัดการระบบการออมในประเทศที่ประสบความสำเร็จมักจะกำหนดเป็นแบบ Multi-pillar system เพื่อให้สามารถจัดสรรเงินได้อย่างครอบคลุม แรงงาน ความเพียงพอของเงินได้หลังเกษียณ และความยั่งยืนของกองทุน

มนต์หนา คงแก้ว และคณะ (2564) ได้ศึกษาการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของผู้สูงอายุยุคดิจิทัล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมทางการเงินและรูปแบบการลงทุนของผู้สูงอายุ และ 2) ศึกษาปัญหาอุปสรรคในการลงทุนและปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนผลิตภัณฑ์ทางการเงินของผู้สูงอายุ พบว่า 1) ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เคยประสบปัญหาด้านเงินไม่พอใช้ และมักกั้มเงินเมื่อมีรายได้ไม่เพียงพอ โดยส่วนใหญ่ลงทุนแบบฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ เพราะเน้นปัจจัยด้านความปลอดภัยของเงินลงทุนเป็นหลัก 2) ปัญหาอุปสรรคต่อการลงทุน ได้แก่ ความพร้อมในการลงทุนของตัวบุคคล วินัยการออมเงินและพฤติกรรมการลงทุน สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุน ได้แก่ อายุและสุขภาพของผู้ลงทุน เป้าหมายหลักและวัตถุประสงค์ในการลงทุน สำหรับผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าระดับการปฏิบัติตัวจากพฤติกรรมทางการเงินและอายุของกลุ่มตัวอย่าง มีอิทธิพลเชิงบวกต่อระดับความสำคัญของปัญหาอุปสรรคในการลงทุนผลิตภัณฑ์ทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($R = 0.469$) และจัดองค์ประกอบของปัจจัยร่วมที่ส่งผลการเลือกลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินได้ 6 ปัจจัย (ความผันแปรของตัวแปร ร้อยละ 69.18)

จุฑารัตน์ ยกถาวร (2565) ได้ศึกษาถึงกองทุนการออมแห่งชาติ: บทบาทการลดความเหลื่อมล้ำระบบบำนาญในประเทศไทย โดยใช้วิธีการศึกษาจากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาพบว่า เดิมระบบบำนาญในประเทศไทยยังขาดความครอบคลุมสำหรับแรงงานในทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มที่เป็นแรงงานนอกระบบ ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่มีความเปราะบาง นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมในการดูแลจากภาครัฐ การจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติจึงเป็นนโยบายที่เข้ามาอุดช่องว่างความเหลื่อมล้ำของระบบบำนาญให้เกิดความเสมอภาคในการดูแลจากภาครัฐ และยังเป็นการกระตุ้น

ให้กลุ่มแรงงานนอกระบบตื่นตัวในเรื่องการวางแผนสำหรับการเกษียณมากยิ่งขึ้น แต่เมื่อพิจารณาถึงความเพียงพอสำหรับหลักประกันสำหรับการดำรงชีพหลังเกษียณพบว่า สิทธิประโยชน์ที่ได้รับยังต่ำกว่าเส้นความยากจนในปัจจุบัน กล่าวคือแม้ว่าจะมีการเริ่มออมตั้งแต่ช่วงทำงานยังคงมีโอกาสที่จะตกอยู่ในภาวะความเสี่ยงต่อความยากจนหลังเกษียณ นอกจากนี้ยังพบความซ้ำซ้อนกับประกันสังคมมาตรา 40 ที่อาจเป็นผลจากประเด็นทางการเมืองทำให้แรงงานนอกระบบต้องเสียประโยชน์จากความล่าช้าในการประกาศใช้นโยบาย ดังนั้นจึงมีความเห็นว่ารัฐบาลควรจัดรูปแบบการออมสำหรับแรงงานนอกระบบให้เป็นระบบเดียวเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน ซึ่งการจัดระบบเดียวจะลดค่าใช้จ่ายการบริหาร นอกจากนี้การออกแบบสวัสดิการสำหรับแรงงานนอกระบบควรคำนึงถึงความเพียงพอในการใช้หลังจากเกษียณอายุเพื่อสามารถเป็นหลักประกันหลังเกษียณได้อย่างแท้จริง

สุริย์พร สลัปสี และโชติ บดีรัฐ (2565) ได้ศึกษากองทุนการออมแห่งชาติ: ความมั่นคงในวัยเกษียณของแรงงานนอกระบบ เพื่อนำเสนอแนวคิด ที่มาของนโยบายการส่งเสริมการออม และลักษณะการดำเนินงานของกองทุนการออมแห่งชาติ โดยกองทุนการออมแห่งชาติเปรียบเสมือนหลักประกันการดำรงชีวิตในยามชรา และมีส่วนช่วยส่งเสริมให้คนไทยมีวินัยการเงิน ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีระบบการออมเพื่อการชราภาพที่ครอบคลุมภาคแรงงานทุกประเภทได้อย่างทั่วถึง ดังนั้น รัฐบาลจึงจัดตั้งกองทุนเพื่อเป็นช่องทางการออมขั้นพื้นฐานให้แก่ผู้ที่ยังไม่ได้รับความคุ้มครองให้ได้รับผลประโยชน์ในรูปแบบของบำนาญ อันเป็นการสร้างความเท่าเทียมและเป็นธรรมในการดูแลจากภาครัฐ ซึ่งเรียกว่ากองทุนการออมแห่งชาติ หรือ กอช. โดยรับสมัครสมาชิกครั้งแรกตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2558 เป็นต้นมา ซึ่งผู้สมัครจะต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทย อายุตั้งแต่ 15-16 ปี มีอาชีพอิสระ รวมถึงนักเรียน นักศึกษา ดังนั้น กองทุนการออมแห่งชาติจึงเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งช่วยให้ได้รับสิทธิประโยชน์และผลตอบแทนที่เอื้อต่อการออมเงินไว้ใช้จ่ายในยามเกษียณ อย่างไรก็ตาม กองทุนดังกล่าวอาจมีความเสี่ยงจากความไม่สม่ำเสมอของรายได้ของแรงงานนอกระบบ และเกิดความเสี่ยงจากพฤติกรรมออมของบุคคลทำให้เริ่มออมช้ากว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้น รัฐบาลควรจะประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจให้แรงงานนอกระบบตระหนักถึงความสำคัญของการออม

Ooijen et al. (2015) ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมออมและการเลือกพอร์ตการลงทุนหลังเกษียณอายุ และวิเคราะห์พฤติกรรมออมของผู้สูงอายุชาวดัตช์ การศึกษาพฤติกรรมออมในประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์เนื่องจากมีภูมิหลังทางสถาบันที่แตกต่างกันมากเมื่อเทียบกับสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีหลักฐานเชิงประจักษ์ส่วนใหญ่ในประเทศเนเธอร์แลนด์เป็นระบบบำนาญที่ดี มีสวัสดิการการรักษาพยาบาล และระบบประกันสุขภาพของประชาชนและระบบประกันการดูแลระยะยาวที่เกือบจะครบถ้วนสมบูรณ์ ทำให้การออมเพื่อการป้องกันมีความจำเป็นน้อยลง

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น พบว่า การศึกษารูปแบบการออมเพื่อวัยเกษียณมีทั้งรูปแบบการออมแบบให้เปล่า แบบบังคับ และแบบสมัครใจ ซึ่งกองทุนการออมแห่งชาติเป็นรูปแบบหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้แรงงานนอกระบบเก็บออม เพื่อเป็นหลักประกันสำหรับการดำรงชีพหลังเกษียณ ซึ่งการศึกษาที่ผ่านมาจึงมุ่งศึกษาผลตอบแทนที่ผู้ออมจะได้รับหลังเกษียณว่ามีความคุ้มค่า

หรือไม่ โดยนำอัตราผลตอบแทนซื้อลดซึ่งเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจในการออม เปรียบเทียบตามช่วงอายุของผู้ออม และเงินบำนาญรายเดือนที่จะได้รับหลังเกษียณอายุ

อย่างไรก็ตาม การนำอัตราผลตอบแทนซื้อลดเพียงเครื่องมือเดียวมาใช้ในการวิเคราะห์อาจไม่ครอบคลุมเพียงพอสำหรับประกอบการตัดสินใจในการออม ดังนั้น จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงเลือกนำเครื่องมืออื่น ๆ ที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการวิเคราะห์เพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุน โดยมี 3 เครื่องมือ ได้แก่ 1. ระยะเวลาคืนทุน 2. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ 3. อัตราผลตอบแทนซื้อลด โดยเปรียบเทียบตามช่วงอายุตั้งแต่อายุน้อยจนกระทั่งอายุมาก นอกจากนี้เพื่อให้สามารถได้ผลการวิจัยหลากหลายมุมมองทุกมิติ ผู้วิจัยจึงได้นำอัตราเงินเพื่อ อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ อัตราผลตอบแทนที่จะได้รับจากกองทุนการออมแห่งชาติ และอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล เปรียบเทียบกับผลตอบแทนตามช่วงอายุต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและสามารถมองเห็นแนวทางเพื่อประกอบการตัดสินใจในการออมได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

ระเบียบวิธีในการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์เป็นข้อมูลทุติยภูมิจากกองทุนการออมแห่งชาติ แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ตัวแปรต้นที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. เงินออมตามช่วงอายุ 2. เงินสมทบของรัฐบาล เก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากฐานข้อมูลของเว็บไซต์กองทุนการออมแห่งชาติ เพื่อนำข้อมูลมาคำนวณหาเงินสดออก โดยนำเงินที่ผู้ฝากออมไว้กับกองทุนการออมแห่งชาติรวมกับเงินที่รัฐบาลสมทบให้ตั้งแต่ช่วงอายุ 15-60 ปี และคำนวณหาเงินสดรับเข้า (เงินบำนาญ) ของผู้ฝากหลังเกษียณอายุจนเสียชีวิต

2. ตัวแปรตาม เป็นกระแสเงินสดรับจากกองทุนการออมแห่งชาติภายหลังเกษียณแล้ว และได้รับเงินเป็นรายเดือน โดยคิดอัตราผลตอบแทนร้อยละ 2.50 ต่อปี (กองทุนการออมแห่งชาติ, 2566)

เครื่องมือในการวิจัย

การศึกษานี้จะใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยนำเครื่องมือทางการเงินที่ช่วยในการวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนทางการเงิน ได้แก่

1. ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) คือ ระยะเวลา (จำนวนปี) ทั้งหมดที่คาดว่าจะต้องใช้เพื่อให้ได้กระแสเงินสดรับรวมจากการลงทุนเท่ากับเงินลงทุนที่จ่ายพอดี

2. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV) คือ ผลต่างระหว่างมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตกับมูลค่าปัจจุบันของเงินจ่ายลงทุน

3. อัตราผลตอบแทนซื้อลด (Internal Rate of Return: IRR) คือ อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน แล้วทำให้มูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของเงินลงทุนสุทธิของโครงการ

วิธีการวิจัย

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินของผู้เกษียณอายุกรณีศึกษา: การรับเงินบำนาญจากกองทุนการออมแห่งชาติ โดยกำหนดตามเงื่อนไขการออมเงินสมทบและเงินบำนาญ จะกำหนดตามเงื่อนไขของกองทุนการออมแห่งชาติ 2 เรื่อง ดังนี้

สมมติฐานการออม

1. สมาชิกอายุ 15-30 ปี รัฐสมทบร้อยละ 50 ของเงินสะสม แต่ไม่เกิน 1,800 บาทต่อปี สมาชิกออมขั้นต่ำ 50 บาทต่อครั้ง สูงสุด 30,000 บาทต่อปี
2. สมาชิกอายุมากกว่า 30-50 ปี รัฐสมทบร้อยละ 80 ของเงินสะสม แต่ไม่เกิน 1,800 บาทต่อปี สมาชิกออมขั้นต่ำ 50 บาทต่อครั้ง สูงสุด 30,000 บาทต่อปี
3. สมาชิกอายุมากกว่า 50-60 ปี รัฐสมทบร้อยละ 100 ของเงินสะสม แต่ไม่เกิน 1,800 บาทต่อปี สมาชิกออมขั้นต่ำ 50 บาทต่อครั้ง สูงสุด 30,000 บาทต่อปี (มีผล 1 มกราคม 2566) (กองทุนการออมแห่งชาติ, 2566)

กล่าวโดยสรุป สมาชิกจะออมขั้นต่ำ 50 บาทต่อครั้ง สูงสุด 30,000 บาทต่อปี และรัฐบาลสมทบสูงสุด 1,800 บาทต่อปี รวมทั้งหมด 31,800 บาทต่อปี จนถึงอายุ 60 ปี โดยสมาชิกจะได้รับผลตอบแทนหลังเกษียณอายุ ร้อยละ 2.50 ต่อปี

สมมติฐานการจ่ายเงินบำนาญ

การจ่ายเงินบำนาญให้กับสมาชิก ดังนี้

1. สมาชิกออมตั้งแต่อายุ 15-60 ปี เงินบำนาญจะได้รับต่อเดือนเมื่ออายุ 60-80 ปี หรือตลอดชีพ จำนวน 12,000 บาท
2. สมาชิกออมตั้งแต่อายุ 30-60 ปี เงินบำนาญจะได้รับต่อเดือนเมื่ออายุ 60-80 ปี หรือตลอดชีพ จำนวน 8,000 บาท
3. สมาชิกออมตั้งแต่อายุ 45-60 ปี เงินบำนาญจะได้รับต่อเดือนเมื่ออายุ 60-80 ปี หรือตลอดชีพ จำนวน 3,000 บาท
4. สมาชิกออมตั้งแต่อายุ 50-60 ปี เงินบำนาญจะได้รับต่อเดือนเมื่ออายุ 60-80 ปี หรือตลอดชีพ จำนวน 1,000 บาท
5. อัตราผลตอบแทนหลังเกษียณอายุร้อยละ 2.50 ต่อปี (มีผล 1 มกราคม 2566) (กองทุนการออมแห่งชาติ, 2566)

การศึกษานี้ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยเครื่องมือทางด้านการเงินมาใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การประมาณการกระแสเงินสด (Cash flow) ดังนี้

1. สมาชิกของกองทุนการออมแห่งชาติจ่ายเงินสะสม เมื่อมีอายุเริ่มต้นตั้งแต่ อายุ 15-60 ปี (จ่ายเงินออม 45 งวด)
อายุ 30-60 ปี (จ่ายเงินออม 30 งวด)

อายุ 45-60 ปี (จ่ายเงินออม 15 งวด)

อายุ 50-60 ปี (จ่ายเงินออม 10 งวด)

จำนวนเงินที่จ่ายสูงสุด 30,000 บาทต่อปี และรัฐบาลสมทบสูงสุด 1,800 บาทต่อปี
รวมทั้งหมด 31,800 บาทต่อปี

2. การรับเงินบำนาญของสมาชิกจากกองทุนการออมแห่งชาติจะได้รับเงินบำนาญ เมื่อมีอายุ
เริ่มต้นตั้งแต่

อายุ 61-70 ปี (รับเงินบำนาญ 10 งวด)

อายุ 61-80 ปี (รับเงินบำนาญ 20 งวด)

อายุ 61-90 ปี (รับเงินบำนาญ 30 งวด)

อายุ 61-100 ปี (รับเงินบำนาญ 40 งวด)

3. สมมติฐานการคำนวณกระแสเงินสด คิดจากอัตราผลตอบแทนร้อยละ 2.50 ต่อปี
โดยกำหนดให้ผู้ออมชำระเงินออมจำนวน 45 งวด, 30 งวด, 15 งวด และ 10 งวด อย่างไรก็ตาม ผู้ออม
จะได้รับเงินบำนาญจำนวน 10 งวด, 20 งวด, 30 งวด และ 40 งวด

4. ข้อมูลทางเศรษฐกิจที่นำมาเปรียบเทียบอัตราผลตอบแทน ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ ร้อยละ 1.60
(ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2566) อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ร้อยละ 1.70 ต่อปี (ธนาคารกรุงไทย,
2566) อัตราผลตอบแทนของกองทุนการออมแห่งชาติ ร้อยละ 2.50 ต่อปี (กองทุนการออมแห่งชาติ,
2566) และอัตราดอกเบี้ยพันธบัตรรัฐบาล ร้อยละ 2.60 (ธนาคารกรุงไทย, 2566)

5. จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ทางการเงิน โดยการหาผลตอบแทน ประกอบด้วย
ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV) และอัตรา
ผลตอบแทนขั้วสุด (Internal Rate of Return: IRR)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) ตามช่วงอายุ

การออมตามช่วงอายุ (ปี)	จำนวนปีในการออม (ปี)	ระยะเวลาคืนทุน (ปี)
15-60	45	79.14
30-60	30	75.62
45-60	15	77.55
50-60	10	93.91

จากตารางที่ 1 พบว่า ระยะเวลาคืนทุน หมายถึง ช่วงเวลาที่ได้รับเงินทุนคืนเท่ากับที่ผู้ออม
ได้ลงทุนในการออม โดยผู้ออมที่มีอายุ 30-60 ปี (จำนวนปีในการออม 30 ปี) จะมีระยะเวลาคืนทุน
เร็วที่สุด เมื่อผู้ออมมีอายุ 75.62 ปี ส่วนผู้ออมที่มีอายุ 50-60 ปี (จำนวนปีในการออม 10 ปี) จะมี

ระยะเวลาคืทุนนานที่สุด เมื่อผู้ออมมีอายุ 93.91 ปี เนื่องจากเงินบำนาญที่ผู้ออมได้รับต่อเดือนหลังเกษียณ ไม่เท่ากันในแต่ละช่วงอายุของการออม จึงทำให้ระยะเวลาคืทุนต่างกัน

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์อัตราผลตอบแทนซื้อลด (Internal Rate of Return: IRR) ตามช่วงอายุ

การออม ตามช่วง อายุ (ปี)	จำนวนปี ในการออม (ปี)	อัตราผลตอบแทนซื้อลด				รับเงินบำนาญ (บาทต่อปี)
		เสียชีวิต	เสียชีวิต	เสียชีวิต	เสียชีวิต	
		ตอนอายุ	ตอนอายุ	ตอนอายุ	ตอนอายุ	
		70 ปี	80 ปี	90 ปี	100 ปี	
		(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
15-60	45	-2.97	0.15	1.32	1.90	144,000
30-60	30	-2.49	1.05	2.31	2.91	96,000
45-60	15	-4.51	0.75	2.49	3.26	36,000
50-60	10	-11.32	-3.32	-0.60	0.67	12,000

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ออมที่มีอายุ 45-60 ปี (จำนวนปีในการออม 15 ปี) รับเงินบำนาญ 36,000 บาทต่อปี หากเสียชีวิตตอนอายุ 100 ปี จะได้รับอัตราผลตอบแทนซื้อลดสูงสุดที่ร้อยละ 3.26 ต่อปี หากเสียชีวิตตอนอายุ 70 ปี จะได้รับอัตราผลตอบแทนซื้อลดร้อยละ -4.51 ต่อปี อย่างไรก็ตามพบว่า ผู้ออมที่มีอายุ 50-60 ปี (จำนวนปีในการออม 10 ปี) รับเงินบำนาญ 12,000 บาทต่อปี หากเสียชีวิตตอนอายุ 100 ปี จะได้รับอัตราผลตอบแทนซื้อลดร้อยละ 0.67 ต่อปี หากเสียชีวิตตอนอายุ 70 ปี จะได้รับอัตราผลตอบแทนซื้อลดร้อยละ -11.32 ต่อปี

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันสุทธิกับอัตราเงินเฟ้อ, อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ, อัตราผลตอบแทนของกองทุนการออมแห่งชาติ และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล ตามช่วงอายุการออมและช่วงอายุการรับเงินบำนาญ กรณีที่ 1 อายุ 50-60 ปี (อายุการออม 10 ปี) รับเงินบำนาญ 12,000 บาทต่อปี

รายการ	ร้อยละ	รับเงิน	รับเงิน	รับเงิน	รับเงิน
		บำนาญ	บำนาญ	บำนาญ	บำนาญ
		40 ปี	30 ปี	20 ปี	10 ปี
		(60-100 ปี)	(60-90 ปี)	(60-80 ปี)	(60-70 ปี)
1. อัตราเงินเฟ้อ	1.60	-72,908.25	-130,329.82	-197,629.38	-276,506.18
2. อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ	1.70	-79,128.15	-133,989.42	-198,923.91	-275,781.17

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันสุทธิกับอัตราเงินเฟ้อ, อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ, อัตราผลตอบแทนของกองทุนการออมแห่งชาติ และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล ตามช่วงอายุการออมและช่วงอายุการรับเงินบำนาญ กรณีที่ 1 อายุ 50-60 ปี (อายุการออม 10 ปี) รับเงินบำนาญ 12,000 บาทต่อปี (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ	รับเงิน บำนาญ 40 ปี (60-100 ปี)	รับเงิน บำนาญ 30 ปี (60-90 ปี)	รับเงิน บำนาญ 20 ปี (60-80 ปี)	รับเงิน บำนาญ 10 ปี (60-70 ปี)
3. อัตราผลตอบแทน ของ กอช.	2.50	-120,216.61	-158,377.04	-207,225.62	-269,755.92
4. อัตราผลตอบแทน ของพันธบัตรรัฐบาล	2.60	-124,404.92	-160,881.04	-208,031.09	-268,978.58

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ออมอายุ 50-60 ปี (อายุการออม 10 ปี) รับเงินบำนาญ 12,000 บาท ต่อปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิเป็นลบทุกกรณี โดยพิจารณาจากอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 1.60 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำร้อยละ 1.70 ต่อปี อัตราผลตอบแทนของกองทุนการออมแห่งชาติร้อยละ 2.50 ต่อปี และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลร้อยละ 2.60 ต่อปี

ตารางที่ 4 กรณีตัวอย่างผู้ออมอายุ 45 - 60 ปี (อายุการออม 15 ปี) เปรียบเทียบการเสียชีวิตอายุ 80 ปี และเสียชีวิตอายุ 90 ปี รับเงินบำนาญ 36,000 บาทต่อปี

รายการ	เสียชีวิตอายุ 80 ปี		เสียชีวิตอายุ 90 ปี	
	อัตราผลตอบแทน ร้อยละ	มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) หน่วย: บาท	อัตราผลตอบแทน ร้อยละ	มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) หน่วย: บาท
1. อัตราเงินเฟ้อ	1.60	-74,108.76	1.60	112,385.26
2. อัตราดอกเบี้ย เงินฝากประจำ	1.70	-81,413.15	1.70	97,644.10
3. อัตราผลตอบแทน ซื้อลด (IRR)	0.75	0	2.49	0
4. อัตราผลตอบแทน ของ กอช.	2.50	-130,755.06	2.50	-1,229.99
5. อัตราผลตอบแทน ของพันธบัตรรัฐบาล	2.60	-135,904.64	2.60	-11,491.38

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ออมอายุ 45-60 ปี (อายุการออม 15 ปี) เปรียบเทียบการเสียชีวิตอายุ 80 ปี และเสียชีวิตอายุ 90 ปี รับเงินบำนาญ 36,000 บาทต่อปี กรณีเสียชีวิตอายุ 90 ปี โดยพิจารณา จากอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 1.60 จะมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 112,385.26 บาท เมื่ออัตราผลตอบแทนซื้อลด (IRR) เท่ากับร้อยละ 2.49 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 0 บาท หากอัตราผลตอบแทนสูงกว่าอัตราผลตอบแทนซื้อลด (IRR) เช่น พิจารณาจากอัตราผลตอบแทนของ กอช. ร้อยละ 2.50 ต่อปี สูงกว่าอัตราผลตอบแทนซื้อลด (IRR) ร้อยละ 2.49 จะส่งผลให้มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ -1,229.99 บาท

อย่างไรก็ตาม พบว่า ผู้ออมอายุ 45 - 60 ปี (อายุการออม 15 ปี) เปรียบเทียบการเสียชีวิตอายุ 80 ปี และเสียชีวิตอายุ 90 ปี รับเงินบำนาญ 36,000 บาทต่อปี กรณีเสียชีวิตอายุ 80 ปี อัตราผลตอบแทนซื้อลด (IRR) เท่ากับร้อยละ 0.75 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 0 บาท เมื่อพิจารณาจากอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 1.60 อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำร้อยละ 1.70 ต่อปี อัตราผลตอบแทนของ กอช. ร้อยละ 2.50 ต่อปี และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล ร้อยละ 2.60 ต่อปี จะมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) ติดลบทุกกรณี

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันสุทธิกับอัตราเงินเฟ้อ, อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ, อัตราผลตอบแทนของกองทุนการออมแห่งชาติ และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล ตามช่วงอายุการออมและช่วงอายุการรับเงินบำนาญ กรณีที่ 2 อายุ 45-60 ปี (อายุการออม 15 ปี) รับเงินบำนาญ 36,000 บาทต่อปี

รายการ	ร้อยละ	รับเงินบำนาญ 40 ปี (60-100 ปี)	รับเงิน บำนาญ 30 ปี (60-90 ปี)	รับเงิน บำนาญ 20 ปี (60-80 ปี)	รับเงิน บำนาญ 10 ปี (60-70 ปี)
1. อัตราเงินเฟ้อ	1.60	271,506.38	112,385.26	-74,108.76	-292,684.52
2. อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ	1.70	248,924.39	97,644.10	-81,413.15	-293,347.54
3. อัตราผลตอบแทนของ กอช.	2.50	99,954.79	-1,229.99	-130,755.06	-296,558.09
4. อัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล	2.60	84,756.91	-11,491.38	-135,904.64	-296,724.71

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ออมอายุ 45-60 ปี (อายุการออม 15 ปี) รับเงินบำนาญ 36,000 บาทต่อปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่ามากที่สุดเท่ากับ 271,506.38 บาท (รับเงินบำนาญ 40 ปี) โดยเปรียบเทียบ

กับอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 1.60 ต่อปี อย่างไรก็ตาม มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่าน้อยที่สุด เท่ากับ -296,724.71 บาท (รับเงินบำนาญ 10 ปี) เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาลร้อยละ 2.60 ต่อปี

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันสุทธิกับอัตราเงินเฟ้อ, อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ, อัตราผลตอบแทนของกองทุนการออมแห่งชาติ และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล ตามช่วงอายุการออมและช่วงอายุการรับเงินบำนาญ กรณีที่ 3 อายุ 30-60 ปี (อายุการออม 30 ปี) รับเงินบำนาญ 96,000 บาทต่อปี

รายการ	ร้อยละ	รับเงิน บำนาญ 40 ปี (60-100 ปี)	รับเงิน บำนาญ 30 ปี (60-90 ปี)	รับเงิน บำนาญ 20 ปี (60-80 ปี)	รับเงิน บำนาญ 10 ปี (60-70 ปี)
1. อัตราเงินเฟ้อ	1.60	585,403.32	250,984.32	-140,963.29	-600,335.91
2. อัตราดอกเบี้ย เงินฝากประจำ	1.70	522,239.59	208,956.60	-161,849.04	-600,739.23
3. อัตราผลตอบแทน ของ กอช.	2.50	135,064.57	-51,241.04	-289,727.97	-595,011.40
4. อัตราผลตอบแทน ของพันธบัตรรัฐบาล	2.60	98,825.31	-75,817.76	-301,566.31	-593,375.25

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ออมอายุ 30-60 ปี (อายุการออม 30 ปี) รับเงินบำนาญ 96,000 บาท ต่อปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่ามากที่สุดเท่ากับ 585,403.32 บาท (รับเงินบำนาญ 40 ปี) โดยเปรียบเทียบกับอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 1.60 ต่อปี อย่างไรก็ตาม มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่าน้อยที่สุด เท่ากับ -600,739.23 บาท (รับเงินบำนาญ 10 ปี) โดยเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำร้อยละ 1.70 ต่อปี

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันสุทธิกับอัตราเงินเฟ้อ, อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ, อัตราผลตอบแทนของกองทุนการออมแห่งชาติ และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล ตามช่วงอายุการออมและช่วงอายุการรับเงินบำนาญ กรณีที่ 4 อายุ 15-60 ปี (อายุการออม 45 ปี) รับเงินบำนาญ 144,000 บาทต่อปี

รายการ	ร้อยละ	รับเงิน บำนาญ 40 ปี (60-100 ปี)	รับเงิน บำนาญ 30 ปี (60-90 ปี)	รับเงิน บำนาญ 20 ปี (60-80 ปี)	รับเงิน บำนาญ 10 ปี (60-70 ปี)
1. อัตราเงินเฟ้อ	1.60	226,214.14	-169,131.17	-632,485.96	-1,175,549.62
2. อัตราดอกเบี้ย เงินฝากประจำ	1.70	145,169.47	-219,764.07	-651,703.95	-1,162,953.37

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันสุทธิกับอัตราเงินเฟ้อ, อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ, อัตราผลตอบแทนของกองทุนการออมแห่งชาติ และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล ตามช่วงอายุการออมและช่วงอายุการรับเงินบำนาญ กรณีที่ 4 อายุ 15-60 ปี (อายุการออม 45 ปี) รับเงินบำนาญ 144,000 บาทต่อปี (ต่อ)

รายการ	ร้อยละ	รับเงิน บำนาญ 40 ปี (60-100 ปี)	รับเงิน บำนาญ 30 ปี (60-90 ปี)	รับเงิน บำนาญ 20 ปี (60-80 ปี)	รับเงิน บำนาญ 10 ปี (60-70 ปี)
3. อัตราผลตอบแทน ของ กอช.	2.50	-301,922.43	-494,878.84	-741,879.36	-1,058,060.90
4. อัตราผลตอบแทน ของพันธบัตรรัฐบาล	2.60	-338,285.75	-516,536.85	-746,949.24	-1,044,786.77

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ออมอายุ 15-60 ปี (อายุการออม 45 ปี) รับเงินบำนาญ 144,000 บาท ต่อปี มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่ามากที่สุดเท่ากับ 226,214.14 บาท (รับเงินบำนาญ 40 ปี) โดยเปรียบเทียบกับ อัตราเงินเฟ้อร้อยละ 1.60 ต่อปี อย่างไรก็ตาม มูลค่าปัจจุบันสุทธิมีค่าน้อยที่สุด เท่ากับ -1,175,549.62 บาท (รับเงินบำนาญ 10 ปี) โดยเปรียบเทียบกับอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 1.60 ต่อปี

ตารางที่ 8 สรุปความคุ้มค่าในการลงทุนบริบทของสมาชิกผู้ออมและกองทุนการออมแห่งชาติ

สมาชิกผู้ออม	กองทุนการออมแห่งชาติ
1. สมาชิกที่ต้องการออม ควรเริ่มออมตั้งแต่อายุน้อย คือ อายุต่ำกว่า 45 ปี จึงจะได้รับผลตอบแทน คุ้มค่าในการลงทุน	1. หากสมาชิกออมเงินเมื่ออายุมากแล้ว จะทำให้กองทุนการออมแห่งชาติได้รับผลกำไร จากการดำเนินงาน ส่งผลให้เกิดความคุ้มค่า ในการลงทุนและสามารถดำเนินการอยู่ต่อไปได้
2. สมาชิกที่ต้องการออมเมื่ออายุมากแล้ว เช่น ผู้ออม อายุ 45-60 ปี (อายุการออม 15 ปี) จะต้องมียุ รับเงินบำนาญอยู่ถึงอายุ 90 ปี จึงจะคุ้มค่าในการ ลงทุน เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราเงินเฟ้อและอัตรา ดอกเบี้ยเงินฝากประจำ	2. หากกองทุนการออมแห่งชาติสามารถ รักษาอัตราผลตอบแทนไว้ที่ร้อยละ 2.50 จะส่งผลให้เกิดความคุ้มค่าในการลงทุน และสามารถดำเนินการอยู่ต่อไปได้

ตารางที่ 8 สรุปความคุ้มค่าในการลงทุนบริบทของสมาชิกผู้ออมและกองทุนการออมแห่งชาติ (ต่อ)

สมาชิกผู้ออม	กองทุนการออมแห่งชาติ
3. สมาชิกออมเงินเมื่ออายุมาก เงินบำนาญที่จะได้รับต่อเดือนเมื่ออายุ 60-80 ปี หรือตลอดชีพ จำนวนน้อย เช่น สมาชิกออมอายุ 50-60 ปี รับเงินบำนาญ 1,000 บาทต่อเดือน หรือ 12,000 บาท ต่อปี ไม่เพียงพอสำหรับการยังชีพและไม่คุ้มค่าในการลงทุน	3. ปัจจุบันกองทุนการออมแห่งชาติจ่ายเงินบำนาญให้แก่ผู้ออมตามระยะเวลาการออม หากออมเงินระยะยาว จะได้รับเงินบำนาญจำนวนมากกว่าผู้ออมช่วงระยะเวลานั้น รวมทั้งผู้มีอายุมากแล้วเพิ่งเริ่มออมเงิน และเสียชีวิตเร็ว จะทำให้กองทุนฯ ได้รับผลกำไร คุ้มค่าในการดำเนินโครงการ

จากตารางที่ 8 พบว่า เมื่อพิจารณาในบริบทของสมาชิกผู้ออม เมื่อสมาชิกผู้ออมนำเงินฝากเร็วตั้งแต่อายุน้อยและมีอายุยืนยาว (ออมเร็ว เสียชีวิตช้า) จะส่งผลให้สมาชิกผู้ออมได้รับผลกำไรจากการลงทุนในการออม หากสมาชิกผู้ออมนำเงินฝากเมื่ออายุมากแล้วและมีอายุชั้ยสั้น (ออมช้า เสียชีวิตเร็ว) จะส่งผลให้สมาชิกผู้ออมประสบผลขาดทุนจากการลงทุนในการออม โดยเฉพาะเมื่ออายุมาก เช่น ผู้ออมอายุ 45-60 ปี รับเงินบำนาญเพียง 3,000 บาทต่อเดือน ผลตอบแทนที่ได้รับไม่คุ้มค่าในการลงทุน ในกรณีตรงกันข้าม หากพิจารณาในบริบทของกองทุนการออมแห่งชาติ เมื่อประชาชนนำเงินฝากเร็วตั้งแต่อายุน้อยและมีอายุยืนยาว (ออมเร็ว เสียชีวิตช้า) จะส่งผลให้กองทุนฯ ประสบผลขาดทุน ผลตอบแทนที่ได้รับไม่คุ้มค่าในการลงทุน อย่างไรก็ตาม หากประชาชนนำเงินฝากเมื่ออายุมากแล้วและมีอายุชั้ยสั้น (ออมช้า เสียชีวิตเร็ว) จะส่งผลให้กองทุนฯ ได้รับผลกำไรจากการดำเนินงาน ผลตอบแทนที่ได้รับคุ้มค่าในการลงทุน โดยกองทุนฯ จะยังคงกำไรอยู่ได้เมื่อสามารถรักษ้อัตราผลตอบแทนไว้ที่ร้อยละ 2.50

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินสำหรับผู้เกษียณอายุ กรณีศึกษา: การรับเงินบำนาญจากกองทุนการออมแห่งชาติ โดยการวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือทางการเงิน ได้แก่ ระยะเวลาคืนทุน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ และอัตราผลตอบแทนขั้วลด สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาพบว่า ระยะเวลาคืนทุนของผู้ออม เมื่อผู้ออมมีอายุประมาณ 75-80 ปี ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการพัฒนามนุษย์ของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ที่พบว่า อายุขัยเฉลี่ยโดยประมาณของประชากรในประเทศไทยจะอยู่ที่ 80 ปี อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญที่ผู้ออมจะได้รับต่อเดือนหลังเกษียณไม่เท่ากันในแต่ละช่วงอายุของการออม (ระยะเวลาในการออม) จึงทำให้ระยะเวลาคืนทุนต่างกัน

2. ผลการศึกษาพบว่า ผู้ออมที่มีอายุ 15 - 60 ปี (จำนวนปีในการออม 45 ปี) ถ้าเสียชีวิตตอนอายุ 100 ปี จะได้รับอัตราผลตอบแทนขั้วลดสูงที่สุดร้อยละ 1.90 ต่อปี หากเสียชีวิตตอนอายุ 70 ปี จะได้รับอัตราผลตอบแทนขั้วลดน้อยที่สุดร้อยละ -2.97 ต่อปี สำหรับผู้ออมที่มีอายุ 50-60 ปี (จำนวนปี

ในการออม 10 ปี) ถ้าเสียชีวิตตอนอายุ 100 ปี จะได้รับอัตราผลตอบแทนซื้อลดสูงสุด ร้อยละ 0.67 ต่อปี หากเสียชีวิตตอนอายุ 70 ปี จะได้รับอัตราผลตอบแทนซื้อลดน้อยที่สุดร้อยละ -11.32 ต่อปี แสดงให้เห็นว่า อัตราผลตอบแทนที่ได้รับจากกองทุนการออมแห่งชาติน้อยเกินไป หากผู้ลงทุนต้องการลงทุน ควรเลือกลงทุนตั้งแต่อายุน้อย และควรดำรงชีวิตดูแลรักษาสุขภาพให้มีอายุยืนยาวจึงจะคุ้มค่าในการลงทุน ควรรับเงินบำนาญขั้นต่ำ 30 ปีขึ้นไป จึงจะคุ้มค่าในการออม สอดคล้องกับงานวิจัยของอมรรัตน์ อภินันท์มกุล (2554) ได้ศึกษาถึงความท้าทายและยั่งยืนของกองทุนการออมแห่งชาติ พบว่า อัตราการสมทบและเงินสมทบของรัฐในกองทุนการออมแห่งชาติมีจำนวนน้อยเกินไปที่จะสร้างหลักประกันรายได้แก่แรงงาน จึงไม่น่าสนใจให้แรงงานเข้าร่วมกองทุน

3. ผลการศึกษาพบว่า ผู้ออมที่มีอายุ 15-60 ปี รับเงินบำนาญจำนวน 144,000 บาทต่อปี โดยรับเงินบำนาญ 40 ปีแล้วเสียชีวิต มูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ 226,214.14 บาท เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 1.60 ต่อปี หากรับเงินบำนาญ 10 ปีแล้วเสียชีวิต มูลค่าปัจจุบันสุทธิเท่ากับ -1,175,549.62 บาท โดยเปรียบเทียบกับอัตราเงินเฟ้อร้อยละ 1.60 ต่อปี ส่วนผู้ออมที่มีอายุ 50 - 60 ปี รับเงินบำนาญจำนวน 12,000 บาทต่อปี จะมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิเป็นลบไม่ว่าจะรับเงินบำนาญกี่ปีก็ตาม แสดงให้เห็นว่า หากผู้ลงทุนเริ่มลงทุนเมื่ออายุมากแล้ว และมีอายุขัยสั้นประกอบกับจำนวนปีที่ได้รับเงินบำนาญน้อย รวมทั้งได้รับเงินบำนาญจำนวนน้อยไม่เพียงพอสำหรับการดำรงชีวิต จะส่งผลให้ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนไม่คุ้มค่าในการลงทุนทุกกรณีไม่ว่าจะเปรียบเทียบกับอัตราเงินเฟ้อ, อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ, อัตราผลตอบแทนของกองทุนการออมแห่งชาติ และอัตราผลตอบแทนของพันธบัตรรัฐบาล ในขณะที่เดียวกันจุฑารัตน์ ยกถาวร (2565) ได้ศึกษาถึงกองทุนการออมแห่งชาติ: บทบาทการลดความเหลื่อมล้ำระบบบำนาญในประเทศไทย พบว่า เดิมระบบบำนาญในประเทศไทยยังขาดความครอบคลุมสำหรับแรงงานในทุกกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มที่เป็นแรงงานนอกระบบ ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่มีความเปราะบาง นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำและความไม่เท่าเทียมในการดูแลจากภาครัฐ การจัดตั้งกองทุนการออมแห่งชาติ จึงเป็นนโยบายที่เข้ามาอุดช่องว่างความเหลื่อมล้ำของระบบบำนาญให้เกิดความเสมอภาคในการดูแลจากภาครัฐ และยังเป็นการกระตุ้นให้กลุ่มแรงงานนอกระบบตื่นตัวในเรื่องการวางแผนสำหรับการเกษียณมากยิ่งขึ้น และสุรีย์พร สลับสี และ โชติ บดีรัฐ (2565) ได้ศึกษากองทุนการออมแห่งชาติ: ความมั่นคงในวัยเกษียณของแรงงานนอกระบบ พบว่า กองทุนการออมแห่งชาติเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ ซึ่งช่วยให้ได้รับสิทธิประโยชน์และผลตอบแทนที่เอื้อต่อการออมเงินไว้ใช้จ่ายในยามเกษียณ ดังนั้น หากต้องการจูงใจให้ประชาชนออมเงินกับกองทุนการออมแห่งชาติ โดยเฉพาะผู้ออมที่มีอายุ 50-60 ปี (อายุการออม 10 ปี) ซึ่งเป็นกลุ่มสูงวัยที่ไม่มีหลักประกันสวัสดิการใด ๆ กองทุนการออมแห่งชาติควรเพิ่มเงินบำนาญ เพื่อดึงดูดให้ผู้ออมตัดสินใจออมเงินกับกองทุนการออมแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะ

1. รูปแบบสวัสดิการที่เกิดจากการออมของผู้ประกอบการอิสระ นักเรียนและนักศึกษา ควรคำนึงถึงค่าใช้จ่ายหลังเกษียณให้เกิดความเพียงพอสามารถดำรงชีพได้ เพื่อเป็นหลักประกันหลัง

เกษียณได้อย่างแท้จริง และรูปแบบในการออมควรสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้เกิดการออมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสร้างความเข้าใจให้เห็นถึงความสำคัญของการออม เพื่อสร้างวินัยในการออมอย่างยั่งยืนซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในปี 2573

2. กองทุนการออมแห่งชาติควรจะประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้ ความเข้าใจให้ผู้ประกอบการ อิสระ นักเรียนและนักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการออม โดยเริ่มออมตั้งแต่อายุน้อย เพื่อให้ได้รับเงินบำนาญในอนาคตอย่างเพียงพอเมื่อเกษียณอายุเข้าสู่วัยชราไม่สามารถหาเลี้ยงชีพเองได้

3. ผู้ที่ออมเงิน 15 ปี และ 30 ปี จะได้รับเงินบำนาญที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าอัตราอัตราเงินเฟ้อและอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำร้อยละ 1.70 ต่อปี ดังนั้น ผู้ออมต้องได้รับเงินบำนาญขั้นต่ำ 30 ปีขึ้นไป จึงจะคุ้มค่าในการออม ดังนั้น กองทุนการออมแห่งชาติควรพิจารณาปรับเพิ่มอายุของผู้เกษียณเพื่อให้มีสัดส่วนของวัยทำงานเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดอัตราการพึ่งพิงของผู้สูงอายุต่อประชากรวัยแรงงาน รวมทั้งก่อให้เกิดความสอดคล้องกับอายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวมตามที่สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) กำหนดไว้

4. จากผลการศึกษา สมาชิกควรออมเงินตั้งแต่อายุยังน้อยจึงจะคุ้มค่าในการลงทุน หากสมาชิกเริ่มออมเมื่ออายุมากแล้วจะได้รับผลตอบแทนและเงินบำนาญหลังเกษียณอายุ (61 ปีขึ้นไป) จำนวนน้อย อาจไม่เพียงพอในการยังชีพยามชราภาพ ดังนั้น กองทุนการออมแห่งชาติควรเพิ่มเงินบำนาญเพื่อจูงใจให้เกิดการออมและมีเงินใช้จ่ายเพียงพอในยามบั้นปลายของชีวิต

5. ปัจจุบันรัฐบาลสมทบเงินให้แก่ผู้ออมจำนวน 1,800 บาทต่อปี ซึ่งน้อยกว่าเส้นความจน 2,997 บาทของคนต่อเดือน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) ดังนั้น รัฐบาลควรเพิ่มเงินสมทบทุกช่วงอายุ เพื่อกระตุ้นให้ผู้ประกอบการอิสระ นักเรียนและนักศึกษาหันมาออมมากขึ้น ซึ่งจะเป็นรากฐานในการสร้างตัว สร้างฐานะของบุคคลภายหลังเกษียณอายุ ตลอดจนความเจริญมั่นคงของสังคมและชาติบ้านเมือง

เอกสารอ้างอิง

- กรมกิจการผู้สูงอายุ. (2566). *สถิติผู้สูงอายุ*. สืบค้นจาก <https://www.dop.go.th/th/known/1>
- กองทุนการออมแห่งชาติ. (2566). *บทความ*. สืบค้นจาก <https://www.nsf.or.th/>
- กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ. (2566). *รายงานประจำปี*. สืบค้นจาก <https://www.gpf.or.th/thai2019/6Result-report/main.php?page=1&menu=reports&lang=th&size=n&pattern=n>
- กาญจน์เกล้า แสงเพชร. (2565). *การเงินธุรกิจ Corporate Finance*. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย ขอนแก่น.
- จุฑารัตน์ ยกถาวร. (2565). กองทุนการออมแห่งชาติ: บทบาทการลดความเหลื่อมล้ำระบบบำนาญในประเทศไทย. *วารสารเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา*, 22(2), 119-140.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ฝ่ายพัฒนาความรู้ผู้ลงทุน. (2564). *พื้นฐานการเงินธุรกิจ*.

กรุงเทพฯ: บุญศิริการพิมพ์.

ธนาคารกรุงไทย. (2566). *พันธบัตรออมทรัพย์ รุน่ออมอุ่นใจ ของกระทรวงการคลัง ในปีงบประมาณ*

พ.ศ. 2566. สืบค้นจาก <https://krungthai.com/th/krungthai-update/promotion-detail/1488>

ธนาคารกรุงไทย. (2566). *อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ออมทรัพย์ กระแสรายวัน*. สืบค้นจาก

<https://krungthai.com/th/rates/viewdetail/28>

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2566). *สรุปประมาณการเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ*. สืบค้นจาก

<https://www.bot.or.th/th/thai-economy/economic-outlook.html>

พรรณา ธูนิมิตรกุล. (2563). *การเงินธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มนต์หนา คงแก้ว, นิตพลพิชัย ดุลยวาทิต และ ธันยาภรณ์ คำจตุ. (2564). *การลงทุนในผลิตภัณฑ์ทาง*

การเงินของผู้สูงอายุยุคดิจิทัล. *วารสารบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 10(2), 118-140.

มันนี่ฮับ. (2566). *ความรู้ทางการเงิน*. สืบค้นจาก <https://www.moneyhubservice.com/articles>

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2565). *รูปแบบที่เหมาะสมในการ*

เตรียมความพร้อมและความเท่าทันทางการเงินที่เหมาะสมสำหรับคนก่อนวัยเกษียณเพื่อสร้างหลักประกันที่มั่นคงสำหรับการเข้าสู่ผู้สูงอายุ กรณีศึกษา ภาคกลางตอนบนและภาคเหนือตอนล่าง. *ลพบุรี: วิ.เอส.ยูชท์ ก๊อปปี้ แอนซ์พพลาย*.

สำนักงานประกันสังคม. (2566). *ข้อมูลสถิติประกันสังคม*. สืบค้นจาก <https://www.sso.go.th/wpr/>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2566). *สถิติแรงงาน*. สืบค้นจาก [http://statbbi.nso.go.th/staticreport/](http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/02.aspx)

[page/sector/th/02.aspx](http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/02.aspx)

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). *เส้นความยากจน*. สืบค้นจาก

https://www.nesdc.go.th/search_result.php

สุรีย์พร สลับสี และโชติ บดีรัฐ. (2565) *กองทุนการออมแห่งชาติ: ความมั่นคงในวัยเกษียณของ*

แรงงานนอกระบบ. *วารสารการพัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่*, 7(10), 421-441.

อนพัทธ์ หนองคู และ พรพรรณ นันทแพทย์. (2559). *การวิเคราะห์รูปแบบการออมสำหรับวัยสูงอายุ*

ในประเทศไทยและต่างประเทศ. *วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ*, 5(1), 145-153.

อมรรัตน์ อภินันท์มกุล. (2554). *ความท้าทายและยั่งยืนของกองทุนการออมแห่งชาติ*. *วารสาร*

เศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ, 2(4), 1-17.

Mercer CFA Institute Global Pension Index. (2023). *Global Pension Index*. Retrieved from

<https://www.mercer.com/about/newsroom/mcgpri-2023-sees-netherlands-return-to-the-top-spot-and-highlights-potential-of-ai-to-improve-retirement-outcomes/>

- Ooijen, V. R., Alessie, R., & Kalwij, A. (2015). Saving Behavior and Portfolio Choice After Retirement. *De Economist*, 163, 353-404. doi 10.1007/s10645-015-9254-z
- UNDP. (2022). *Human Development Reports 2021/2022*. Retrieved from <https://hdr.undp.org/content/announcement-202122-human-development-report-set-be-released-8-september-2022>
- World Bank. (2023). *Societal Aging*. Retrieved from <https://www.worldbank.org/en/topic/pensions/brief/societal-aging>
- World Health Organization (2023). *Thailand's Leadership and Innovations Towards Healthy Ageing*. Retrieved from <https://www.who.int/southeastasia/news/feature-stories/detail/thailands-leadership-and-innovation-towards-healthy-ageing>